

KORT AMSTERDAMS

Tips: amsterdam@telegraaf.nl

Jakoba Mulder Huis vormt de poort tot de Wibautstraat

NIEUW GEBOUW
VOOR HOGESCHOOL

door Richard van de Crommert

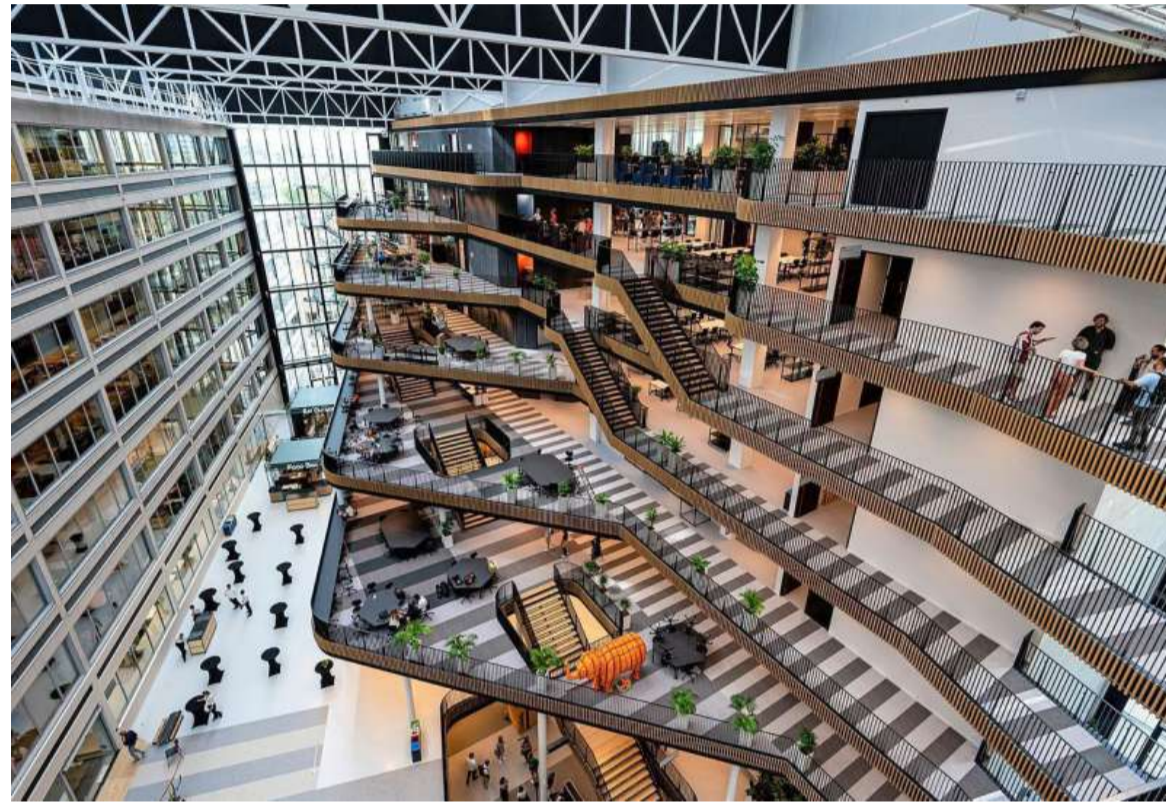
AMSTERDAM Het Jakoba Mulder Huis is het sluitstuk van de campus van de Hogeschool van Amsterdam (HvA) op de Wibautstraat. Vandaag, bij de start van het nieuwe schooljaar, wordt het nieuwe gebouw in gebruik genomen.

Architect Stefan Prins van het bedrijf Powerhouse Company is al ruim tien jaar bezig met het ontwerp en de ontwikkeling van het nieuwe opvallende schoolgebouw. Hij is maar wat trots op het nieuwe pand waarbij hij jaren betrokken was.

„We hebben met ons team in 2012 een prijsvraag gewonnen om dit ontwerp te maken. In die tijd was deze plek nog een parkeerplaats en nu is dit deel de laatste plek die vrijgemaakt kon worden voor de hogeschool. Het is weliswaar een nieuw gebouw, maar het is heel duidelijk gekoppeld aan de bestaande gebouwen die er al stonden”, aldus Prins.

Het Jakoba Mulder Huis droeg in de ontwerp-, ontwikkel en bouwfase de naam 'Conradhuis'. De naam Conrad komt van spoorwegpionier Willem Frederik Conrad. Hij was een technisch specialist en vooraanstaande spoorbouwer en gezien de locatie van het nieuwe gebouw, op de plek van het belangrijke Rhijnspoorstation, leek de naam Conradhuis een goede kans te maken.

Maar uiteindelijk wilde de HvA het nieuwe gebouw noemen naar een een vrouw. Jakoba Mulder was in de vorige eeuw een van de meest invloedrijke steden-

Het imposante atrium is de plek om elkaar tegen te komen.
FOTO RICHARD MOUW

bouwers. Ze stond daarnaast bekend als 'Ko' en 'Juf' van het Bos', aangezien ze mede het Amsterdamse Bos ontwierp. Daarnaast was ze betrokken bij de ontwikkeling van de wijken Slot-ermeer en Osdorp.

Meest prominente plek in het nieuwe gebouw is de centrale hal, het imposante atrium. Daarin zijn terrassen gemaakt, waarin de verschillende opleidingen een plek hebben. „Elkaar tegenkomen was een belangrijke voorwaarde voor het gebouw. Het moet verbinden”, zegt Prins. „Het gebouw moet een stimulerende werking hebben om met elkaar

te werken en met elkaar in gesprek te gaan. We denken dat we daarin zijn geslaagd en daar zijn we best trots op.”

Tien jaar lang hard werken aan een nieuw gebouw

Architect heeft er tien jaar aan gewerkt

lijkt een lange tijd. „We moesten inderdaad een lange adem hebben”, zegt Prins.

„In de architectuur wilde de school een belangrijke stem hebben. We hebben veel gesprekken gevoerd hoe je het onderwijs van de toekomst kan vormgeven. Veel scenario's kwamen voorbij en dan ben je voor je

te weten vier jaar verder.” En dan waren rond 2016 de studentenaantallen aan het dalen. Was het nieuwe gebouw nog wel nodig? „Daardoor is het project op pauze gezet”, herinnert de architect zich. „Om anderhalf jaar later alsnog te starten.”

Wie vanaf de binnenstad de Wibautstraat opkomt, ziet het Jakoba Mulder Huis direct aan de rechterkant. „Het nieuwe gebouw geeft samen met het monumentale Benno Premselahuis aan de overzijde een poortfunctie aan de Wibautstraat”, zegt Prins.

„Met glas en transparantie toont het zich uitnodigend aan de stad. De Wibautstraat is een bekende straat die goede en slechte

tijden heeft gekend. Wat ons betreft geeft het nieuwe gebouw weer wat extra elan aan de Wibautstraat. Voor het gebouw is een klein plein met bakken waar bomen in staan, maar er zijn ook zitplekken. Je zult waarschijnlijk vanaf donderdag gaan zien dat iedereen inderdaad daar zal gaan zitten. Het plein ervoor zal gebruikt worden als samenkomplek. Het zal de straat leefbaarder maken.”

Met de opening van het Jakoba Mulder Huis verlaat de Hogeschool van Amsterdam de Leeuwenburg, het betonnen blokkengebouw dat naast het Amstelstation staat. Daar heeft de school 24 jaar lang gezeten. De Leeuwenburg wordt de komende jaren vernieuwd.

De politie zoekt naar aanwijzingen.
FOTO INTER VISUAL STUDIO

Man gewond na geweld Nieuw-West

AMSTERDAM In de nacht van dinsdag op woensdag omstreeks kwart voor twee heeft er een geweldsincident plaatsgevonden aan de Burgemeester Vening Meineszlaan in Nieuw-West. Er werden veel hulpdiensten opgeroepen, waaronder het mobiel medisch team (MMT). Bij het geweldsincident raakte een man gewond. Hij werd met spoed naar het ziekenhuis afgevoerd, waarbij de begeleiding van de MMT-arts nodig was. De politie viel een woning binnen en hield een vrouw aan.

Harbour Club blijft dicht

AMSTERDAM De rechter heeft het verzoek van The Harbour Club tot heropening afgewezen. Eigenaar Richard van Leeuwen: „Wij zijn teleurgesteld en verbaasd, zeker gezien de recente ontwikkelingen en het oppakken van maar liefst twee verdachten in deze zaak. Dat deze belangrijke gebeurtenis niet is meegenomen in de afweging van de rechter zorgt voor onbegrip en frustratie.” De club zal onder meer een vervroegd verzoek tot heropening indienen om de vestiging aan de Cruquiusweg alsnog zo snel mogelijk weer open te krijgen.

INTERVIEW

Lauria zet zich met Cliëntenbelang in voor meest kwetsbaren

Met een katholieke moeder, die vanuit haar geloof graag voor anderen zorgde, en een vader als arts, staat helpen centraal in het leven van Deborah Lauria. Als directeur-bestuurder van Cliëntenbelang heeft ze oog voor Amsterdammers in een kwetsbare positie. Het lijken er steeds meer te worden. Dat roept in de rest van de maatschappij vaak angst op. Moeten we niet aan toegeven, vindt Lauria.

door Mascha de Jong

'Niet verward, maar onbegrepen'

De scheidslijn is dun, zo houdt Deborah Lauria voor. „Je wordt ziek of je wordt aangereden. Psychisch kan er iets met een ieder van ons ieder moment van de dag gebeuren. En ineens zit je aan de andere kant van de lijn en behoort je tot de groep mensen die zich in een kwetsbare positie bevinden. Nee, we noemen ze niet zwak, want niemand kiest ervoor lichamelijk, psychisch of mentaal niet optimaal mee te draaien.”

Wie zijn het eens, er is veel leed. Waarom een belangenvereniging? „In Nederland zijn heel veel sociale voorzieningen, de zorg is van hoge kwaliteit en het aanbod om te helpen, is nog steeds groot. Maar we zijn ook een overgeorganiseerd land geworden en zorg en ondersteuning zijn niet goed vindbaar en toegankelijk, vooral voor de meest kwetsbaren.”

Mensen zien door de bomen het bos niet meer.

„We hebben zelfs via wetgeving moeten regelen dat mensen recht hebben op een onafhankelijke, individuele cliëntondersteuner. Dat zijn geen hulpverleners, maar specialisten die helpen de weg te vinden naar de juiste zorg, ondersteuning of plek.”

Wat is uw persoonlijke motivatie? „Het raakt mij altijd enorm dat er zulke grote verschillen zijn tussen mensen. Nederland is zo'n rijk land met sociale voorzieningen, maar ook een groeiende tweedeling. Toen ik twintig jaar geleden voor het eerst naar Ne-

derland kwam, waren die verschillen kleiner.”

Was toen ook niet alles wat minder?

„Deels is dat zo. Maar dan doet het des te meer pijn. De rijkdom is gegroeid en dat heeft blijkbaar alleen tot scheefgroei geleid. Want mensen kiezen er niet voor om een beperking te hebben, van welk soort ook of om in achterstand op te groeien. Het maakt heel veel uit in welke omgeving je wordt geboren: je schooladvies wordt bijvoorbeeld mede bepaald door de achtergrond van je ouders - daar zeg ik niets vreemds, dat is al heel lang bekend.”

Na uw studies politieke wetenschappen en internationale betrekkingen in Rome heeft u zich in Nederland altijd ingezet voor mensenrechten: via verschillende organisaties zit u nu vijf jaar bij Cliëntenbelang. In die tijd is er veel gebeurd. Er lijken steeds grotere problemen met verwarde personen in de stad.

„Ik wil even ingaan op de uitdrukking 'verwarde personen'. Als we die gebruiken, leggen we de 'schuld' voor een bepaald type probleem bij een klein aantal mensen. Vanuit Cliëntenbelang spreken wij liever over 'ongeborgen gedrag', want zo is het een probleem van ons allemaal; het is een maatschappelijk probleem.”

Er zijn vaker woorden omgeven - vaak vanuit ideëel perspectief - waarom in dit geval?

„De term 'onbegrepen gedrag' bestond op zich al, wij hebben het niet verzonnen. In de media

lees je veel over verward gedrag, dat impliceert dat deze mensen heel gevaarlijk zijn en we moeten uitkijken. Dat is niet de boodschap die wij willen geven.”

Wat dan wel?

„Sommige mensen tonen in extreme situaties afwijkend gedrag ten opzichte van wat anderen de norm vinden. De vraag is vooral 'waarom gedraagt iemand zich zo?' Meestal liggen daar geen persoonlijke problemen, maar maatschappelijke problemen aan ten grondslag.”

Kunt u dat uitleggen?

„We zien dat mensen in een spiraal terechtkomen. Denk aan een scheiding; iemand kan geen huis vinden, zit daarom in de stress, misschien zijn er nog kinderen in het spel, het gaat automatisch slechter op het werk en als iemand dan ook nog eens verslavingsgevoelig is, kan het allemaal misgaan en iemand in gedrag vervallen, waar de buitenwereld niet goed raad mee weet.”

De omgeving denkt misschien 'eigen schuld'?

„Geluk is maakbaar”, is de heersende gedachte in dit deel van de wereld. En de individua-

'Geluk is maakbaar, is de heersende gedachte'

sering helpt mee aan verharding. Het algeheel heet open over hun verhaal. Vraag er maar eens naar. Het leidt vaak tot een veel leuker gesprek dan vooraf wordt verwacht.”

Waarom moeten Amsterdammers met hun angst voor mensen, die wij als verward dan wel met onbegrepen gedrag zien?

„Wij moeten bewuster worden dat we divers zijn en dat diversiteit een mooi iets is. Cliëntenbelang heeft bijvoorbeeld het project 'het gezicht van de zorgzame buurt' uitgevoerd. Winkelpersoneel en baliemedewerkers van banken hebben we uitgenodigd voor ontmoetingen met personen met onbegrepen gedrag, zoals mensen met dementie, een licht verstandelijke beperking of een verslaving. We hebben ze gewoon met elkaar laten praten. Om te laten ervaren dat deze mensen niet gevaarlijk zijn, maar dat er vaak een aangrijpend verhaal achter zit. Het blijkt vaak lieve, intelligente mensen. We zagen dat het begrip vergrootte en velen niet meer bang waren.”

Deborah Lauria: „Mensen zijn over het algemeen heel open over hun verhaal. Vraag er maar eens naar. Het leidt vaak tot een veel leuker gesprek dan vooraf wordt verwacht.”

FOTO RICHARD MOUW

Wendy van Leeuwen leidde het protest van de hondenbezitters.
FOTO RONALD BAKKER

Hondenprotest flikt het

Daverende overwinning voor 'Opstand van de Hondenbezitters'

door Marijn Schrijver

AMSTERDAM Het protest van de hondenbezitters in West leidt direct tot concrete maatregelen. Het stadsdeelbestuur gaat de situatie in het Erasmus-park verbeteren.

Wendy van Leeuwen en haar drie honden voelen zich steeds minder welkom in het park. Zonnepark hebben het hondenveldje gekaapt en klagen vervolgens als de dieren over hun handdoeken rennen. Bovendien laten ze een hoop troep achter en racen de fietsers over het wandelpad

waar honden ruim baan zouden moeten hebben.

De situatie leidde tot spanningen in het Erasmus-park, tot en met een handgemeen aan toe. Van Leeuwen besloot in actie te komen. (Als niemand opstaat, doet niemand het en toen ben ik het gaan doen). Ze lanceerde een petitie die ruim vierhonderd krabbels kreeg, trad op in lokale media en sprak dinsdagavond in bij de stadsdeelcommissie. Daar bleek haar sterke staaltje burgerparticipatie niet voor niks.

„In Amsterdam wonen 30.000 honden. Ze zorgen

voor plezier, gezelschap en zijn ook gewoon heel schattig”, begon stadsdeelbestuurder Ester Fabriek (PvdA). Ze had zelf een kijke genomen in het park en was het roerend eens met Van Leeuwen.

Trots

Van het vervangen van de fietspaaltjes tot het verduidelijke informatiebordjes („super onduidelijk”, volgens de bestuurder), het is allemaal direct opgepakt. Daarnaast brengt Fabriek de situatie opnieuw onder de aandacht bij handhaving en de wijkagent, zal ze de

parkconciërge aan het werk zetten en is de man die de 'poepzakjes' bijvult terug van vakantie.

„Het park wordt steeds populairder en drukker, daarom is een herinrichting nodig”, aldus Fabriek. In het vernieuwde Erasmuspark krijgen honden „zeker een eigen plek, waarbij ze lekker kunnen rondrennen” mét een waterfontein.

„Geweldig”, reageert Van Leeuwen een dag later. „Ik ben toch wel een klein beetje trots dat ik het heb geflikt. De afgelopen weken waren een rollercoaster. Nu wil ik zien dat het gebeurt.”